

Nr 322.

Av herr **Wikström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, har föreslagits antagande av en ny »Förordning om krigskonjunkturskatt», i samband varmed 1915 års motsvarande förordning skulle upphöra att gälla.

I det nu av Kungl. Maj:t framlagda förslaget har man sökt bota de mest framträdande bristfälligheterna i 1915 års förordning och i sådant avseende bl. a. sökt förebygga att krigskonjunkturvinster i form av tantième undandrogen beskattning.

Även om det nu framlagda förslaget innebär åtskilliga förbättringar och är ägnat att göra en något större del av krigskonjunkturvinsterna åtkomliga för den med lagen avsedda särskilda beskattningen, så kommer dock jämväl enligt det nu av Kungl. Maj:t framlagda förslaget skatten alltså att drabba ytterst ojämnt och orättvist.

Förordningen tar nämligen fortfarande sikte endast på de *direkta* krigskonjunkturvinster, under det att de *indirekta* alltså gå fria, vilket från principiell synpunkt näppeligen kan försvaras. Alltjämt kvarstår också svårigheten och i de flesta fall omöjligheten, att avgöra vad som verkligen är krigskonjunkturvinst.

En mängd affärsmän, näringsidkare och bolag hade redan under 1914 att uppvisa årsvinster som otvivelaktigt stodo i samband med krigstiden, utan att detta förhållande på något sätt kunde ledas i bevis eller medförde beskattning, och säkerligen skulle detta i mycket större skala bli händelsen vid taxeringen av 1915 års vinster.

För att en skatteförordning i sin tillämpning skall kunna fylla även rätt anspråkslösa krav på rättvisa, måste taxeringsmyndigheten, åtminstone

som regel, vara i stånd att bedöma vilka inkomster som falla inom eller utom förordningens ram.

Detta är dock omöjligt med såväl den förutvarande som den nu föreslagna krigskonjunkturskatteförordningen.

Exempel: En diversehandlande ute i landsorten har under 1915 haft 3,000 kronor högre inkomst än åren närmast förut; hur skall vare sig han själv eller taxeringsmyndigheten kunna avgöra om och *i vilken mån* denna merinkomst beror av krigskonjunkturen eller av andra faktorer? Vem vet över huvud taget, vilka slags konjunkturer vi nu skulle haft om icke världskriget inträffat?

Exportörer av trä och järn m. m. kunna under 1915 haft en merinkomst på så eller så mycket, men vilken är i stånd att avgöra hur vinstsiffran skulle ställt sig om icke världskriget varit?

Ett konkret fall: Kullagerfabriken i Göteborg hade en från 2 till 5,6 millioner ökad årsvinst under år 1915. I styrelseberättelsen heter det, enligt referat i pressen, att »kriget har icke utövat något hämmande inflytande på bolagets verksamhet i sin helhet betraktad, men å andra sidan torde man ej heller vara berättigad till den slutledningen att kriget *varit den enda* eller ens den huvudsakliga anledningen till affärernas kraftiga utveckling under året. Denna utveckling är nämligen ej större än man i betraktande av bolagets tidigare snabba framsteg skulle kunnat vänta om förhållandena i världen varit fredliga.»

Det är orimligt att dylika jättevinster skola gå fria från beskattningen; men om endast en del av vinsten skall beskattas, hur skall då taxeringsnämnden bära sig åt för att hitta den rätta gränsen mellan matematisk merinkomst och krigskonjunkturvinst, då bolagsstyrelsen själv tydligen icke har en aning om var gränsen går?

Det har uppgivits att exempelvis tandläkarna haft ovanligt goda inkomster under 1915, men vem kan avgöra i vad mån denna inkomstökning står i samband med världskriget och dess biprodukt »gulaschbaronerna»?

De flesta banker, även de som icke bedrivit utlandsaffärer, hava under 1915 haft merinkomster, som med största sannolikhet bero på krigskonjunkturerna och som de således rättvisligen böra skatta för, även om mervinsternas samband med världskriget icke direkt kan påvisas.

I verkligheten förhåller det sig nog så, att det ojämförligt mesta av den merinkomst som förekommit under 1915 på ett eller annat sätt härflyter ur krigskonjunkturerna.

Med hänsyn till detta förhållande, och om man vidare utgår ifrån — och det bör man enligt min mening göra — att *all* av krigskonjunk-

turerna beroende merinkomst bör inbegripas i denna beskattning, så finnes det näppeligen någon annan utväg för syftets ernående än att om-lägga förordningen så, att skatten i första hand och som regel träffar all inom förordningens ram fallande matematisk merinkomst.

Anser man sedan att den av krigskonjunkturerna *icke* beroende merinkomsten i gärligaste mån bör befrias från beskattning, så kan för det ändamålets ernående i förordningen införas bestämmelser, som dels fritaga vissa slag av inkomster (löner, pensioner m. m.), dels lämna taxeringsmyndigheterna befogenhet och skyldighet att från beskattning utesluta inkomster som bevisligen eller påtagligen icke ha med krigskonjunkturerna att skaffa.

Sannolikt kan det icke undvikas att med en sådan anordning en del inkomst följer in i beskattningen som rätteligen bort utgallras, men det blir säkert en försvinnande obetydlighet jämfört med de verkliga krigskonjunkturvinster som med nu föreslagna förordning alldeles oberättigat skulle undgå beskattning.

För min del anser jag emellertid att några sådana undantag äro obehövlige och opåkallade.

Då riksdagen nu tvingas att tillgripa en alldeles extraordinär beskattning till ersättande av de kostnader kriget åsamkat staten, så kan jag icke finna annat än att var och en, som under dessa för stora folklager så ytterst svåra tider åtnjutit förmånen av en väsentligt ökad inkomst, både bör och kan bära sin skäliga andel av denna oundgängliga extra beskattning.

Beträffande såväl den gräns vid vilken skattskyldigheten skulle inträda som de procentsatser med vilka skatten skulle utgå, så måste de, åtminstone i viss mån, bli beroende på vilken totalsumma riksdagen slutligen anser sig böra beräkna av denna skatt för 1917 års statsreglering, och detta beror åter väsentligen på i vilken mån riksdagen anser sig kunna godkänna den plan för statsregleringen som Kungl. Maj:t framlagt dels i årets statsverksproposition och dels i de senare avlämnade propositionerna nr 238 och 239. Dessutom är det en mängd anslagskrav som ännu icke av riksdagen avgjorts, och den beräkning som nu kan göras över det belopp i skattemedel, som fordras för statsregleringen, måste där-för bli i högsta grad approximativ.

För min del utgår jag emellertid tills vidare ifrån att riksdagen icke kommer att bifalla Kungl. Maj:ts förslag att 27,000,000 skola undan-skjutas under rubrik »tillfälliga lånemedel», utan att hela den på 1915

belöpande delen av neutralitetskostnaderna skola täckas med av årets riksdag beslutade skatter. Vidare förmodar jag att den föreslagna tonnageavgiften, vilken onekligen (åtminstone i den form den av Kungl. Maj:t föreslagits) drabbar ytterst ojämnt och orättvist, icke kommer att bifallas och att ett mot denna skatt svarande belopp i stället upptages i budgeten att utgå av krigskonjunkturskattemedel.

Slutligen tar jag — av skäl som jag här förbigår — för alldeles givet att varken den av Kungl. Maj:t föreslagna maltskatten eller spritaccisen kommer att av riksdagen bifallas.

Under dessa förutsättningar och med beräkning ytterligare att riksdagen kommer att bifalla åtskilliga i statsverkspropositionen icke upptagna anslag, varom yrkanden föreligga, torde man kunna beräkna att ett belopp av omkring 60,000,000 måste fyllas genom vid årets riksdag beslutade skatter.

Ännu en gång understrykande att alla av mig här gjorda beräkningar nödvändigtvis måste vara mycket approximativa och att de sålunda icke framträda med några som helst anspråk på att anses exakta, vågar jag dock uttala såsom min övertygelse, dels att krigskonjunkturskatten, omlagd på det sätt och beräknad efter de procentsatser jag i denna motion påyrkar, skulle fylla minst hälften av nämnda skattebehov (= 30,000,000) och dels att denna skatt icke går utöver vad staten bör ha rätt att fordra i offer av dem som haft förmånen av avsevärt ökade inkomster under en tid, som för så många medborgare endast medfört nöd och oförvillade ekonomiska svårigheter.

Den återstående bristen i statsregleringen bör enligt min mening fyllas genom en extra värnskatt, varom jag framställer förslag i en annan motion.

Beträffande skattegränsen, så kan man ifrågasätta om det är lämpligt och nödvändigt att sätta denna så högt som vid 8,000 kronor, och jag tillåter mig hemställa att förordningen ändras därhän att skattskyldighet inträder när sammanlagda inkomstbeloppet uppgår till 6,000 kronor.

Beträffande sedan själva skatteskalen, så anser jag att progressionen bör fortsätta uppåt till 25 procent vid ett skattepliktigt belopp av 1,500,000 kronor och däröver, samt att skatteskalen jämväl jämkas nedåt, huvudsakligen för att få en mjukare och smidigare övergång än den i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna. Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle en merinkomst av 1,900 kronor vara skattefri, men en ytterligare inkomst av 100 kronor

skulle medföra en skatt på 240 kronor. Sådana irrationella kastningar böra icke få förekomma, då de lätt och enkelt kunna förebyggas.

Beträffande aktiebolag och solidariska bankbolag, så föreslår Kungl. Maj:t att vinst som understiger 5 % å bolagets kapital skall vara skattefritt, under det ett obetydligt överskridande av detta procenttal skulle medföra full skatteplikt. Även enligt denna bestämmelse skulle förslaget vid en del gränssfall medföra tvära kastningar, som måste sticka de skattskyldiga i ögonen och bidra att göra skatten impopulär såsom godtycklig och orättvis. För ett bolag exempelvis med 2 millioner i aktiekapital, skulle en årsvinst av 99,000 kronor vara skattefri, men en årsvinst av 101,000 kronor skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag beskattas med kronor 15,570. Efter erlagd skatt skulle således det bolag som hade 2,000 kronor *mera* i årsvinst få 13,570 kronor *mindre* i behållning.

Jag upprepar att dylikt bör undvikas, isynnerhet då en injukare och rättvisare övergång vid gränssfallen mycket lätt kan åstadkommas.

Rättvisligen bör också någon hänsyn tagas till huruvida eventuell ökning av aktiekapitalet verkligen är *kontant* inbetalt, eller till äventyrs åstadkommet genom en nyligen företagen överföring av vinstmedel eller annan endast genom en bokföringsåtgärd åstadkommen omplacering. I sådant avseende torde böra stadgas att som bolagets kapital räknas endast det för 1913 bokförda och det därutöver efter 1913 *kontant* inbetalta aktiekapitalet, vilket stadgande bör medföra skyldighet för bolag att, för den händelse kapitalet ökats efter 1913, särskilt uppgiva på vad sätt detta skett.

Genom en omläggning av skatteförordningen på sätt jag här angivit, komme taxeringsförfarandet i hög grad att förenklas.

Om förordningens huvudsakliga innehåll i god tid före taxeringsnämndens sammanträde kungjordes, och däri tillika stadgades skyldighet för en var som ansåge sig berättigad till nedsättning i eller skattefrihet för taxerat merinkomstbelopp, så bleve taxeringsnämndens uppgift väsentligen att pröva och besluta över sålunda inkomna framställningar. Man kan tryggt utgå ifrån att antalet till högre instans fullföljda besvär då bleve ytterst obetydligt.

I särskild bilaga har jag formulerat förslag till förordning sådan jag ungefär anser den bör ungefärligen godtagas.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 241 beslutar antaga ny förordning om krigskonjunkturskatt, dock med de ändringar i Kungl. Maj:ts

förslag till ifrågavarande förordning som innefattas i den till denna motion fogade bil. I och som här ovan närmare motiveras.

Stockholm den 15 maj 1916.

Ant. Wikström.

Bilaga I.

Förslag

till

Förordning om krigskonjunkturskatt.

Härigenom förordnas som följer:

§ 1.

För merinkomst uppkommen under år 1915, skall på grund av taxering under år 1916 och följande år, i den mån inkomsten icke blivit genom taxering år 1915 enligt förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915 beskattad, till staten erläggas krigskonjunkturskatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

§ 2.

Med merinkomst, som i § 1 sägs, förstås i denna förordning den till inkomst- och förmögenhetsskatt under år 1916 taxerade inkomst till den del samma inkomst överstiger det belopp, vartill motsvarande inkomst blivit vid taxeringarna något av åren 1913 och 1914 högst beräknad.

§ 3.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 6.000 kronor;

b) att, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst, den vid taxeringarna någotdera av åren 1913 och 1914 uträknade högsta inkomstprocenten samt därjämte att vinsten utgör minst 5 % å bolagets år 1913 bokförda eller därefter *kontant inbetalta* kapital.

§ 4.

Överstiger bolags vinst 5 men icke 8 procent å kapitalet, beräknat som i 3 § sägs, skall från det enligt 6 § beräknade skattebeloppet avdragas:

90 %	när	inkomsten	i	förhållande	till	kapitalet	överstiger	5	men	icke	5 ¹ / ₄ %
80 »	»	»	»	»	»	»	»	5 ¹ / ₄ »	»	»	5 ¹ / ₂ »
70 »	»	»	»	»	»	»	»	5 ¹ / ₂ »	»	»	5 ³ / ₄ »
60 »	»	»	»	»	»	»	»	5 ³ / ₄ »	»	»	6 »
50 »	»	»	»	»	»	»	»	6 »	»	»	6 ¹ / ₄ »
40 »	»	»	»	»	»	»	»	6 ¹ / ₄ »	»	»	6 ¹ / ₂ »
30 »	»	»	»	»	»	»	»	6 ¹ / ₂ »	»	»	6 ³ / ₄ »
20 »	»	»	»	»	»	»	»	6 ³ / ₄ »	»	»	7 »
10 »	»	»	»	»	»	»	»	7 »	»	»	8 »

§ 5.

Om summan av skattskyldigs beskattningsbara merinkomster av samtliga inkomstkällor icke uppgår till 800 kronor, äger taxering icke rum.

Slutar nämnda summa icke å jämna hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

§ 6.

Krigskonjunkturskatt beräknas enligt denna

T a r i f f.

Beskattningsbar merinkomst Kronor,	Procenttal.	Skattebelopp Kronor.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen Kronor.
800: —	0,5	4: —	—: —
900: —	0,75	6: 75	—: —
1,000: —	1	10: —	2: 50
1,200: —	1,25	15: —	3: —
1,400: —	1,5	21: —	5: —
1,600: —	2	32: —	10: —
1,800: —	3	54: —	10: —
2,100: —	4	84: —	7: —
3,000: —	5	150: —	9: —
4,000: —	6	240: —	11: —
5,000: —	7	350: —	13: —
6,000: —	8	480: —	15: —
7,000: —	9	630: —	12: 25
10,000: —	10	1,000: —	13: 50
14,000: —	11	1,540: —	15: 50
18,000: —	12	2,160: —	16: —
24,000: —	13	3,120: —	18: —
30,000: —	14	4,200: —	18: —
40,000: —	15	6,000: —	20: —

Beskattningsbar merinkomst Kronor.	Procenttal.	Skattebelopp Kronor.	Ökning för varje fullt hundredtal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen Kronor.
50,000: —	16	8,000: —	19: 50
70,000: —	17	11,900: —	20: —
100,000: —	18	18,000: —	21: —
150,000: —	19	28,500: —	23: —
200,000: —	20	40,000: —	24: 33
260,000: —	21	54,600: —	26: 33
330,000: —	22	70,400: —	24: 77
500,000: —	23	115,000: —	25: —
1,000,000: —	24	240,000: —	27: —
1,500,000: —	25	375,000: —	

För varje 100 kronor beräknad inkomst över 1,500,000 erlägges 25 kronor.

§ 7.

För merinkomst, som uppgår till 1,500,000 kronor eller därutöver, utgör skatten 18 kronor för varje fulla 100 kronor.

§ 8.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkningen av den matematiska merinkomsten så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

§ 9.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlägga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda beskattningsbara merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda beskattningsbara merinkomst.

§ 10.

Har skattskyldig icke under någotdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom merinkomst.

§ 11.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

§ 12.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

§ 13.

Taxeringen enligt denna förordning äger rum år 1916 och sedermera årligen till och med året efter det, under vilket genom nådig kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört.

Taxeringen verkställs av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses till minst halva antalet för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmes så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 1 december och i Stockholm före årets slut. Om tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande senast den 15 juli allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallar vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke infinner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

§ 14.

Genom kungörelse, som bl. a. offentliggöres i ortens tidningar, skall, genom Konungens befallningshavandes försorg, meddelande lämnas allmänheten.

§ 15.

Skattskyldig som anser sig på grund av i § 4 lämnade föreskrifter eller av annan anledning hava rätt fordra skattefritet eller nedsättning i taxerad merinkomst, äger att härom till Konungens befallningshavande före den 1 sept. insända anmälan, åtföljd av de intyg eller andra handlingar han till stöd för sitt yrkande vill åberopa; åliggande det aktiebolag och solidariskt bankbolag som önska komma i åtnjutande av avdrag på grund av föreskrifterna i § 4 att särskilt angiva huruvida aktiekapitalet ökats efter år 1913 och i så fall på vilket sätt.

De närmare bestämmelserna rörande denna kungörelses innehåll och tiden och stället för dess offentliggörande, meddelas av Konungen.

§ 16.

Uppbörd av krigskonjunkturskatten verkställs enligt de närmare bestämmelser, som av Konungen meddelas.

§ 17.

Konungens befallningshavande åligger att, på grund av de till taxeringarna för inkomst- och förmögenhetsskatt hörande handlingar, till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en längd över de i länet med hänsyn till merinkomst ifrågakommande skattskyldiga.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställs av Konungen, upptagas för varje skattskyldig hans namn, för åren 1913 och 1914 samt löpande året till inkomst- och förmögenhetsskatt samt uträknad merinkomst och därå enligt denna förordning uträknad skatt.

För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital och inkomstprocent enligt taxeringarna såväl det löpande året som åren 1913 och 1914. Härutöver skola i längden antecknas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

§ 18.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 16 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till envar i densamma upptagen skattskyldig översändas utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigskonjunkturskattenämndens sammanträde.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

§ 19.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som beträffande densamma inkommit från skattskyldiga, än även de deklarationer, uppgifter, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

§ 20.

(Lika med § 19 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 21.

(Lika med § 20 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 22.

(Lika med § 22 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 23.

(Lika med § 23 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 24.

(Lika med § 24 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 25.

(Lika med § 25 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 26.

(Lika med § 26 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 27.

(Lika med § 27 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 28.

(Lika med § 28 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 29.

(Lika med § 29 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 30.

(Lika med § 30 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 31.

(Lika med § 31 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 32.

(Lika med § 32 i Kungl. Maj:ts förslag).

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk Författningssamling.

Genom densamma upphäves förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915.

Bilaga II.

Taxerat belopp.	Skatt.	Taxerat belopp.	Skatt.	Taxerat belopp.	Skatt.
800	4: —	7,000	630: —	30,000	4,200: —
900	6: 75	7,500	691: 25	31,000	4,380: —
1,000	10: —	8,000	752: 50	32,000	4,560: —
1,100	12: 50	8,500	813: 75	33,000	4,720: —
1,200	15: —	9,000	875: —	34,000	4,900: —
1,300	18: —	9,500	936: 25	35,000	5,080: —
1,400	21: —	10,000	1,000: —	36,000	5,260: —
1,500	26: —	10,500	1,067: 50	37,000	5,440: —
1,600	32: —	11,000	1,135: —	38,000	5,720: —
1,700	42: —	11,500	1,202: 50	39,000	5,900: —
1,800	54: —	12,000	1,270: —	40,000	6,000: —
1,900	64: —	12,500	1,337: 50	41,000	6,200: —
2,000	74: —	13,000	1,405: —	42,000	6,400: —
2,100	84: —	13,500	1,472: 50	43,000	6,600: —
2,200	91: —	14,000	1,540: —	44,000	6,800: —
2,300	98: —	14,500	1,617: 50	45,000	7,000: —
2,400	105: —	15,000	1,695: —	50,000	8,000: —
2,500	112: —	15,500	1,772: 50	55,000	8,975: —
2,600	119: —	16,000	1,850: —	60,000	9,950: —
2,700	126: —	16,500	1,927: 50	65,000	10,925: —
2,800	133: —	17,000	2,005: —	70,000	11,900: —
2,900	140: —	17,500	2,082: 50	75,000	12,900: —
3,000	150: —	18,000	2,160: —	80,000	13,900: —
3,200	168: —	19,000	2,320: —	85,000	14,900: —
3,400	186: —	20,000	2,480: —	90,000	15,900: —
3,600	204: —	21,000	2,660: —	95,000	16,900: —
3,800	222: —	22,000	2,800: —	100,000	18,000: —
4,000	240: —	23,000	2,960: —	105,000	19,150: —
4,400	284: —	24,000	3,120: —	110,000	20,000: —
4,800	328: —	25,000	3,300: —	120,000	22,100: —
5,200	376: —	26,000	3,480: —	130,000	24,200: —
5,600	428: —	27,000	3,660: —	140,000	26,300: —
6,000	480: —	28,000	3,840: —	150,000	28,500: —
6,500	555: —	29,000	4,020: —	160,000	30,800: —

Taxerat belopp.	Skatt.	Taxerat belopp.	Skatt.	Taxerat belopp.	Skatt.
170,000	33,100: —	290,000	62,499: —	600,000	140,000: —
180,000	35,400: —	300,000	65,132: —	650,000	152,500: —
190,000	37,700: —	310,000	67,765: —	700,000	165,000: —
200,000	40,000: —	320,000	70,400: —	800,000	190,000: —
210,000	42,433: —	330,000	72,877: —	900,000	215,000: —
220,000	44,866: —	340,000	75,454: —	1,000,000	240,000: —
230,000	47,299: —	350,000	77,931: —	1,100,000	267,000: —
240,000	49,732: —	400,000	90,216: —	1,200,000	294,000: —
250,000	52,165: —	450,000	102,601: —	1,300,000	321,000: —
260,000	54,600: —	500,000	115,000: —	1,400,000	348,000: —
270,000	57,233: —	550,000	122,500: —	1,500,000	375,000: —
280,000	59,866: —				
